

தமிழுதலா

அனைத்து கீழ்க்காங்களுக்கும் விண்ணந்து பொராடுவோம்

மார்ச்சு 1987

முதல்: 5

ஒளி: 7

RECEIVED 17 JUN 1987

19047

நூல் விமர்சனம்:

இலக்கியம்

ஆக்சிரமிக்கப்பட்ட இலக்கிய தங்கனி விருதலைக்காகப் போராடும் பொழுது அங்கிருந்து புதிய, புரட்சிகர இலக்கியங்கள் உருவாகுவது இயற்கையானதும், உந்துசக்தியானதுமாகும். மூன்றாவது தலைமுறையை தாங்கி நிற்கும் எமது தேசத்தின் விருதலைப் போராட்டம் மிகவும் உக்கிர நிலையை அடைந்த பொழுது ஏராளமான இலக்கியங்கள் தோற்றமெடுத்தன.

தேசவிருதலைப் போராட்டத்தை மையமாகக் கொண்டு எமது போராட்டத்தில் பலதரப்பட்ட வரிக்கைகளின் பரிசீலனையானது முக்கியப்படுத்தப்பட்டது. அதேபோல் - இலக்கியத் தோற்றங்களுக்கும் பலதரப்பட்ட கோணங்களில் வெளி வந்தமையும், வெளியாக்கிக்கொண்டிருப்பதையும் நாம் அவதானிக்கக்கூடியதாகவுள்ளது. முக்கியமாக கவிதைகள், ஆய்வுகள் போன்றவை ஏராளமாக இயக்கங்களாலும், குழுக்களாலும், தனிநபர்களாலும் வெளியிடப்பட்டமை நல்லதொரு இலக்கிய முயற்சியாகும்.

இந்த வகையில் அண்மைக்காலங்களில் வெளிவந்த கவிதைத் தொகுப்புகளில் - ஒன்றுதான் நா.சபேசனின் "இனி வரும் காலம்". பொதுகை வெளியீடான இக்கவிதைத் தொகுப்பு 67 பக்கங்களைக் கொண்டதும் 12 கவிதைகளைக் கொண்டதுமாகும்.

அநேகமான இலக்கியங்கள் தாக்கங்களின் வெளியீடாகும், இவ்வெருமாதி - கூறுவால் அப்பவங்களின் வெளிப்பாடாகும். இதை "அடக்கு முறையையும், அதற்கெதிரான போராட்டத்தையும் பாரியவையாளர் நிலையிலிருந்து கவிஞர்கள் சித்தரித்த நிலை போல் இன்ற - போராளிகள் சிலர் கவிஞர்களாக தங்களது வாழ்ந்து பெற்ற அப்பவத்தை கவிதைகளாக - பதிவு செய்கிறார்கள்". எஃபுடல் "எஃஹுடய கவிதைகள் உங்களிடம் ஏதாவது பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தியிருந்தால் அதற்கு நாங்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் யூத களமே காரணமாகும்" எனும் கவிஞர் சபேசனின் முஹுரை வாக்குமே சாட்சியங்களாகும்.

வழமைபோல் ஈழத்தையே தளமாகக் கொண்டு சபேசனின் கவிதைப்பிரசவங்கள் இடம் பெற்றாலும் விசாலமான வித்தியாசமான அணுகுமுறைகள் கையாளப்பட்டிருப்பதை - காணக்கூடியதாகவுள்ளது. பாவட்டை செடிகளையும், கற்றாணைப்பிறைகளையும், சிறு வேலிகளையும், பூவரசு மரங்களையும், செம்பாட்டு மணியையும், கொம்புலப்பிப் பூக்களையும் மறந்து ஐரோப்பிய மண்ணில் அகதிகளாக முகமிழந்து வாழும் எமக்கு சபேசனின் கவிதைகளைக் கண்ணுறும் பொழுது எங்கள் பாச பூமியின் ஏக்கம் தீயாகப் பற்றி எரிசிறகு.

ஆக்சிரமிப்புப்படைகளால் காட்டுமிராண்டித்தனமாக 81 மீ ஆண்டு நாசமாக்கப்பட்ட யாழ் நூல் நிலைய சம்பவத்தை நினைந்து பாடும் கவிஞர் ஸ்திரீநிலைய அழிவானது நமது நாடு அழிக்கப்பட்டதற்கு சமம் எஃபதை குறிப்பிட முயலும்பொழுது ஈழநாடு பத்திரிகை நிலையம் எரிக்கப்பட்டதை குறிப்பிட்டு இரட்டை அரித்தத்தில்,

"பொதுசன தூலகம் அழிந்து போனது

'ஈழநாடும்' சாம்பலானது"

என்குறிப்பிடும் பொழுது எங்கள் அனைவருக்கும் இருக்கும் ஆழ்ந்த துயரத்தின் பொது வெளிப்பாடாக அமைகிறது.

எமது பூமி அகற்றிநீந்த சுதந்திர நிலையைக் குறிப்பிடவரும் சபேசகி மகிவாசனையுட
ல் இப்படிக்கி கூறுகிறார் ,

"மச்சளாய் பழுத்த
இலைகளி சொரியும் புவரச வேலிக்கும்
வயல் வெளியெல்லாம் ஓரங்காட்டும்
பனைக்கும் நிறைகிற
எனது ரிக்
காகங்களி கூட சுதந்திரமாய்த் திரிந்த
காலமொன்றுண்டு"

என்று கூறி இன்னும் நயமாக ஆழ்ந்து மேலும் ஏங்கும் கவிஞர் ,

"செம்பாட்டு மண்ணும்
மனகாயும் வெண்காயமும்
நிறைய , நிறைய விளைந்திருக்கும்
சாமம் வரையும் திருவிழா நடக்கும்
கல கலத்தபடி நடந்து செல்வரி
எமது பெண்கள்"

என நாம் இன்று இறந்துவிட்ட கலகலப்பையும் ,கட்டு வாழ்க்கையையும் குறிப்பிடுகிறார் .

ஈழ தேசத்திலி பகைவர்களின் படையெடுப்பை ஆட்சேபிக்கும் சபேசகி ,

"அந்நிய மனம்
வீச ஆரம்பித்த தெமனா ரில்
மக்களுக்கே தெரியாத காலிகளெமது
ஒழுங்கைகளை ஆக்கிரமித்தது"

என யுத்த காடாசிப்போய்விட்ட எமது தேசத்தில் ஒவ்வொரு ஒழுங்கைகளையும் அந்நியன் சப்
பாத்துக்கள் மிதித்து நாசமாக்கிவிட்டதன் அநியாயத்தைக் கூறுகிறார் கவிஞர் .

"சுவாமி காவிய பக்தரிகள் மீது
தூக்கை வால் பட்டது"

எமது மக்களின் இன்றைய பரிதாப நிலையை இரட்டை அரித்தத்தில் இரண்டு வரிக்குக்குள் அடக்
கி எவ்வளவு அழகாக வேதனையோடு படைக்கிறார் கவிஞர் . திருக்கை வால் அடி பட்டது எம
க்கு இன்று எதிரிகளிடமிருந்து மட்டுமா . . . ?

இன்றைய ஈழத்தில் ,

"திருவிழா போய் பூசை மட்டுமே
நடக்கத்தொடங்கியது ,
அலவும் போயிற்றுப்போ"

எனச் சலிப்போடு கூறுகிறார் சபேசகி ஈழப் போராட்டத்தில்
நியாயபுரீவமாக இன்று ஈழப்பெண்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுதற்குப் பங்கை மகிழ்வுடன் ஏற்கிறார் .
அதைத் தனது கவிதையில் குறிப்பிடுகையில் ,

"என்னரும் மக்களை , தங்களைப் பற்றியே
தெரியாதிருக்கும் எங்கள் பெண்களை
கட்டியெகுப்பும் உன்னைக்கிட்டே"

தனது சிநேசித்கு என எழுதிய கவிதையில் ஒரு பகுதியை பாரித்தோம். அத்துடன் யாழ் பெண்களை அறைகவல் மூலம் அழைக்கிறார் கவிஞர்,

"தீ மூட்டுங்கள்
வேல்களை அத்தீயில் எரியுங்கள்,
பிறகு
நாட்கள் இருக்கும் வெளிக்
வாருங்கள்!"

எனக்கறும் கவிஞர் வேலிதாண்டா பெண்களையே அப்படிக்குறிப்பிடுகிறார். இதை விரிவாக காதல் பற்றிய தனது கவிதைகளில் எழுதுகிறார் சபேசன்.

உலகமே அதிரீந்த 83 சிறைப்படுகொலையை நினைந்து கணினி விரும் சபேசன்,

"முகமறிந்த சிலரதும்
முகமறியாப் பலரதும்மாய்
ஐம்பத்தி நால்வரினி
நினைவும் முசிந்தது"

என ஒரு போராளியாசிய நமது கவிஞர் தெரிந்த தெரியாத அனைத்துப் போராளிகளையும் நினைந்து உருகுகிறார்,

"ஒளி மிகுந்த வாழ்க்கையை
எழுத மல்கில் நிறுவ
தயர் மிகுந்த நாட்களை
உறுதியோடு கடந்தீர்"

அநியாயமாக அழிக்கப்பட்ட போராளிகளின் மரணத்தைக் கண்டு தாங்காது சபதமிடும் கவிஞர் சபேசன்,

"தயாரினை அறிவோம்
அழுகையை அறிவோம்
அதனை மீறி
எங்கள் வலிமையும் அறிவோம்
அழகுரல் இனி அடங்கும்
எங்கள் கரங்கள் பேசத்தொடங்கும்"

எனக் கூறியதில் மூலம் 83 யூலைக்குப்பின் திரள்திரளாக போராளிகளாகப் புறப்பட்ட ஈழத்து இளம் குருதிகளின் மனநிலையைப் பிரதிபலிக்கிறார்.

ஈழ தேசத்தின் விடுதலையில் நம்பிக்கை கொண்டு எத்தனையோ இழப்புகளின் மத்தியில் விடுதலைக்காகப் போராடப்பெற்ற தழிழ விடுதலை இயக்கத்தின் போராளிகளை புதிய பாசிசவாதிகளான புலிகள் கொன்றுவிட்டது தீ மூட்டினர். ஈழ தேசத்தின் உண்மை விடுதலை விரும்புகள் யாராவும் ஏற்றிக்கொள்ள, நியாயப்படுத்த முடியாத இப்பாசிச செயலை இதயக்குமுறட்டை அணுசி மூன்றாவது மனிதனாக நிறு நோக்காது தன்மையே ஆட்படுத்தி உணரும் கவிஞரின் தேச பக்தியை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

கொல்லப்பட்ட போராளிகளின் அனைவரின் மனநிலையை இச்செயல் எப்படிப் பாதித்திருக்கும் என்பதை உணர்ந்து உருகி கவிஞர்,

"உன்னுடைய பாசத்திற்கும்
அரவணைப்பிற்கும்
கனவுகளுக்குமுரிய மகன்"

ஒரு எதிரியைப்போல்
தெருவில் சுட்டெரிக்கப்பட்டாள்
என்பதை
நீ நம்பப்போவதில்லை"

எனக் கூறுகிறாள் சிறார் ,

"என்றபோதும் அம்மா
எதிரிகளோடு போரிடும்போது
நெஞ்சம் மிகக் உடீ மகம்
காற்றை வீசுகிற தெருக்களில்
எழும்பும் மிஞ்சாமல் சாம்பலாகிவிட்டாள்"

என்று அந்த உண்மையை தாய்மார் நம்பியே தீரவேண்டிய ஈழப்போராட்டத்தில் தலைவிதி
நொந்து கூறுகிறார் . தென்னாபிரிக்க விடுதலைப்போராளி கவிஞர் பொய்லாக்டர் நினைவாக
கவிபாடும் சபேசன் ,

"பொய்லாக்டர்
உந்தன் நினைவில்
வாழ்வை மீட்பதை வலிமை உணர்ச்சிறை"

என்றும் ,

"எங்களால் இயன்ற வழிகளில்
நாங்கள் மாண்டீர் என்பதை
உரத்தாக்கத்துவோம்
நியூயோர்க் நகரத்து பூங்காவில்
காதலி மார்டில் துவரும் மனிதனும்
ஹெக் நகர நீதிவாசிகளும்
இன்னும் எஞ்சிய எல்லா மனிதரும்
எங்கள் உறுதி உணர்வார்"

என உலக மக்களுக்கு பொய்லாக்டர் மூலமாக தனது உறுதியான செய்தியை வெளிப்படுத்தி
றார் கவிஞர் சபேசன் .

சில்கள் வெறியர்களின் அராஜகத்திற்கு எந்தவகையிலும் சோடைபோகாத , ஈ-
ப்போராட்டத்தில் சரியான குணம்சத்தை புரிந்து கொள்ளாத தமிழ்தீராக வெறியர்களின் சி-
செயல்கள் எமது போராட்டத்தில் பரிமாணத்தை பல வழிகளில் திசை திருப்பியது . அஹதபுர
படுகொலை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும் . இதையும் நினைவு கூற எமது கவிஞர் தவறவில்லை .
த்தாயர் மிகு சம்பவத்தை குறிப்பிடும்பொழுது ,

"கொழும்புத் தெருக்களில்
வெட்டியும் எரித்தும்
கொடுஞ் செயல் புரிந்த
உம்மவர் போலவே
அஹதபுரத்து வீதிகளெங்கும்
எம்மவர் தீர்த்த வேட்டுக்கள் கேட்டு
பெருந்தாயர் கொல்டோம்"

என சிங்கள மக்களுக்கு விரும் னா தில் குறிப்பிடும் கவிஞர் ,

"உங்களது பச்சையரிசிச் சோற்றை ,
சுரப்பலாக்கறியை ,
அன்பான உபசரிப்பை ,
அதனும் மேலான நட்பை
அப்பலிசை நான் ஆசைப்படுகிறேன்"

என்ற மனிதநேய உரைவை துண்டி வெளிப்படுத்துகிறார் . சுழப்போராட்ட இயக்கங்கள் பலவற்றினால் நடந்த ஜனநாயக மீறல்கள் , அராஜகங்கள் தோழமைத்துவத்தை மறந்து , எதிரிகள் - யார் என்பதை சரியாக இனம் காணமுடியாமல் நடந்த துன்ப சம்பவங்களை ஆதங்கத்துடன் , ஆச்சரியத்துடன் ,

"அதன் பிறகுதான்
நிறைய விசயங்கள்
முகாமுனி வந்தன
கொலைகளில் விதங்கள் ,
வதைகளில் முறைகள் ,
பேயறைந்த முகத்தோடு
குசு குசுதிற
தோழர்கள் சொல்வர்"

என்குறிப்பிடும் சபேசன் சுழப்போராட்டத்தில் நம்பிக்கையை உறுதியுடன் பிரதிபலிக்கிறார் ,

"மக்களின் உரிமைகளை நசுக்கும்
பாசிச வாதிகளின்
இன்றைய நடைமுறையிலுளும்
புரட்சியின் மீது
நாங்கள் கொண்டுள்ள
உறுதியான நம்பிக்கையை
உனக்கு நான் தெரியப்படுத்துகிறேன்"

இருபத்தியிரண்டு வயதுடைய சபேசன் எனப்படும் சிறீசபேசன் எம்மிடையே எழுந்தள்ள புதிய பாசிச அராஜகவாதிகளை இனம்கூட ஒரு சுழப்போராளியாகும் . அவர் இறதியாக ,

"போராட்டத்தை விட்டு ஒதுங்கிவிடாதே
என்ற எல்லுடைய கோரிக்கையை
நீக்கி விளக்கங்கூடம்
நான் உனக்கு சொல்லுகிறேன்"

என்ற புறப்பட்டுள்ளார் சபேசன் . விதையை விதைத்தவன் அறுவடை செய்தே ஆகவேண்டும் என்பதே நியதி . சபேசனின் முயற்சி வெற்றிபெறவேண்டும் என்பதே எமது ஆசையும் கூட .

மொத்தத்தில் இத்தொகுதியில் நல்லனவற்றையே நாம் காண்கிறோம் . நல்லதொரு முயற்சியை வரவேற்போம் .

- ஜெகத் -